voor die persoon die andere persoon in zijn macht heeft

om mijn hart te door steken

jij gozer moeten weten dat je je eigen geest dood maakt

Op do 27 aug 2026 om 23:41 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:

het schone licht

kan je wel bespreken maar het zo mooi dat je het bijna of niet werkelijk kan bespreken

Op do 27 aug 2026 om 23:36 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
je moet met je bloed betalen

geen vinger word je geschonken

gevoel kan je niet kopen

Op do 27 aug 2026 om 23:33 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
226 TODAY
him, he is a freak, a misfit, an insane who is a disgrace to the Jewish community.
Judas does not even tremble as they condemn him so strongly. He crawls out of his hole and sits down in order to hear better. But soon he gets tired and he lets himself sag back into his earthly dwelling. There he thinks the whole day about that which they have said about him. As he cannot make up his mind in regards to these things he goes back to the Garden of Gethsemane in order to get a new hold upon himself.
Where he lives, the people hardly ever see him. Judas is everywhere and nowhere. He goes through thousands of problems and really through none. He has been doing nothing but thinking and yet, his mind is far from clear. He cannot fit the broken pieces of his mind together any more, although this is what he is trying to do fervently, but in vain.
“Seek—go and seek,” he is telling himself. “Go,—seek, you Satan, Satan within me, seek, you Phar . . . scribes . . . you seekers for unrest.” Then he turns against himself and against the people whom he meets and whom he would rather avoid. In this condition he is like a toddling child. It is cutting and biting and rattling within him, very much like the pangs of hunger. The tatters which he is wearing are in his way, they chafe him, he would rather not wear them. A small rock can make him now stumble and then he is lying

there without the urge to rise again until somebody will find
him and have pity with him. Oftentimes it happens that he
is brought home to his little room and placed upon his bed
by merciful people. Then he sleeps often for days and these
are the only hours that he knows physical warmth and rest.
Otherwise he only thinks and regrets and tortures himself
seeking for his other "ego." "Oh, Jerusalem, why, oh why am
I here?"
He does not want to be the victim of the rabbis who are
his enemies, he wants to retain his liberty, even if he has to
flee from them over the rooftops,—they shall not capture him.
JUDAS ISCARIOT 227
These are the thoughts of Judas who is taken by some as
some sort of a strange rabbi, by others as a completely insane
person. But there are others who treat him with reverence
and this gives him strength, it gives him confidence and
s him alive.
Again his steps are leading him to Golgotha. I

Op do 27 aug 2026 om 23:28 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
I private mind sees people puppets pump music from the throats

very nice

Op do 27 aug 2026 om 23:27 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
ik prive geest ziet mensen poppen pomp music uit de kelen

heel mooi

Op do 27 aug 2026 om 23:26 schreef Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>:
informatie van gisteren

was geen gaven alles was in slaap

en werkte gewoon door en had het bij rechte eind

als je geboren word in de hemel en op aarde moet je leren dat je lichaam mens standaard computer

On Thu, Aug 27, 2026 at 11:19 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
npo 1 wnl
media

zegt 2.0 bloed atoom koel houden en genieten van innerlijk licht in het bloed

On Thu, Aug 27, 2026 at 11:18 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
door nachtelijke duisternis lopen in astrale maan licht verdampt in water

en kruis rots mijn slapende geest zijn kist in de hemel de kruis

On Thu, Aug 27, 2026 at 11:17 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
ik heb zo veel licht nu in het geheim

Merk

dat lotus van natuur schoner verte rijkt

en rots of kruis of zee of water padje onder water lopend in nachtelijke duisternis boven in de hoogte grot tempel

On Thu, Aug 27, 2026 at 11:11 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
info wars zei

eergisteren

ik zal niet meer herhalen

we herkennen de fouten

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:55 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
die persoon is echt bezig

maar we hebben het overwonnen

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:49 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
dankje wel meesters engelen goden en de lord god

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:46 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
god zij met je

gulden

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:45 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Ik zei tot Lyra: „Kom aan mijn hart, Lyra, en zie hoe eens ons leven zal zijn."
Zij omarmde mij en ik haar, doch tusschen ons beider hart leefde en ontwaakte de Lotus. Haar licht overstraalde onze liefde, en onze harten smolten ineen, de stilte kwam in ons, dieper, inniger dan alle aardsche machten en krachten tezamen. In haar ziel leefde de eeuwige liefde, in haar oogen zag ik het geheele universum vertolkt, haar hart sprak tot mij, en de betoovering, het gelukzalige één-zijn met Amon-Ré ontwaakte, want onze zielen aanvaardden deze heilige uitstraling. Voor een kort oogenblik leefden wij in de ruimte, en wij zagen Tempels en de engelen die daar leefden.
„Eens, lieve Lyra, zullen wij zijn als de Lotus. Ons licht is dan helder, onze gewaden zijn van één maaksel, geweven door onze daden, die alleen daar gedragen worden, waar mijn Moeder leeft.

Bewaar de Lotus, lieve Lyra, als zij oplost dan kom ik je halen en zullen wij sterven. Hoe dank ik de Goden.
O, mijn ziel, vraag niets, mijn haat zal ik overwinnen en hem op waardige wijze tegemoet treden. Mijn strijd zal in de liefde gestreden worden, want ik wil dienen en met jou komen tot één leven, één voelen en begrijpen, eerst dan is onze liefde volmaakt. Ik zal mijzelf overwinnen, Lyra, en mijn geheele wezen in jouw handen neerleggen en je zult over mij waken, zooals de diepte van je „Moederliefde” in je is. Dan gaan wij „in”, Lyra, en zal ons leven gezegend zijn.
Koningin van mijn hart, ben je overtuigd, dat ik mijzelf overwinnen zal? Voel je, dat ik eerst nu gered ben? Je leeft in en om mij, voor ons geluk zal ik dienen. Je voelde nu, dat ik zou komen, ook straks zal je het mogen weten. Ik moet heengaan, Lyra, mijn meester laat het mij voelen.”
„Ga, mijn lieve Venry, ga maar, ik zal wachten.”
Ik ging heen, Lyra leefde echter dicht bij mij. Zij behoorde mij toe en daarvoor dankte ik de Goden. Onberekenbaar zijn de

■wegen, die de Goden ons dwingen te bewandelen, zij kunnen ons door leed en smart voeren, doch tevens door het geluk. Ik begreep alles, deze genade voelde ik, mijn dienen zou volmaakt zijn. Ik zou mijn tweelingziel moeten verdienen, alle menschen zouden dit beleven. Wij waren hierin bewust. Een ieder beleefde zijn eigen oorzaak en gevolg, zijn verlangens. Allen waren op weg die ziel te ontmoeten, die één deel, één hemel, één Tempel, één ruimte uitmaakt voor beiden, waarin zij leefden. Ook wij waren op weg om al dat machtige te verdienen.
Ik keerde naar mijn woning terug, want ik wilde in mijn eigen omgeving alles nabeleven. Toch moest ik voorzichtig zijn, ook al bezat ik macht en was de Pharao mij genegen. Nog steeds was mijn Vader de Opperpriester van den Tempel en zijn haat demonisch. Nog waren het wonderen voor hen allen, doch straks konden zij mij krankzinnig verklaren, en voor dien tijd moest ik gereed zijn. Ik bezat gaven, waarvan zij allen niets begrepen. En hierin lag het gevaar en dat waren dan ook de gedachten, die nu tot mij kwamen. Op natuurlijke wijze zou ik mijn geestelijk wapen op hem richten, de strijd, dien ik zou strijden, vond ik prachtig en hoogst natuurlijk. Door mijn leider zou ik zegevieren. Ik dankte hem voor alles, ook voor dit geluk en zou mijn best doen.
De weide.
De zon was reeds lang onder, op Isis was iedereen ingeslapen en ik maakte mij gereed om uit te treden. Mijn leider waakte ■over mijn stoflichaam en zou mij vertegenwoordigen, indien het noodig was. Allereerst ging ik naar Dectar. Toen ik bij hem kwam, verwachtte hij mij in den geest, ook bij zijn organisme bleef bewaking, anders was het niet mogelijk voor hem om heen te gaan.
Ik hoorde tot mij zeggen: „Denk niet, Venry, dat dit niet tot ons

werk behoort, ook deze gebeurtenissen hebben beteekenis, anders
zou ik mij niet met aardsche gevoelens en verlangens bemoeien.
Hoever ik nu vooruit zie, kunt gij niet peilen, doch weet, dat
voor Dectar dit bewustzijn noodig is. Ga nu heen, over zijn stof311
felijk kleed wordt gewaakt, de astrale muren van Isis houden u
niet meer gevangen."
Dectar straalde van geluk toen hij mij zag en zei: „O, Venry, hoe
kan ik je dit alles vergoeden."
Ik vertelde wat ik had gehoord en hij begreep mij.
„Als ik nu ontvangen mag, Venry, wellicht ben jij later de gelukkige
en weet ik van al dit wonder baar lijke niets meer. Maar
ik beloof je, wanneer ik gaven zal bezitten, dan zal ik mijn best
doen."
„Luister nu, Dectar. Ik breng je naar de weide en daar zal je
wachten, want ik keer tot de aarde terug om Myra te halen.
Straks is dat niet meer noodig en kun je op eigen krachten gaan
waarheen je zelf wilt."
Wij verlieten de aarde en zweefden samen naar de weide. De
„weide" ligt tusschen leven en dood en is een plaats waar de ziel
tijdelijk kan vertoeven om zich van gevoelens los te maken. Het
is die plaats, waar de aardsche menschen elkaar ontmoeten en
met hen één zijn, die reeds zijn gestorven. Doch wanneer dit
één-zijn beleefd wordt, geschiedt het in hun droomen, enkelen
zijn bewust, maar slechts één op millioenen zielen bezit deze
gaven, zoodat beider bewustzijn volkomen is. Ik kende de weide,
want ik was daar reeds met Lyra geweest, ook uit mijn vorig
leven kende ik die heilige plaats. Ook toen traden wij uit onze
stoffelijke lichamen. Wanneer ik uittrad maakte ik Lyra vrij en
zweefden wij samen in de ruimte. Soms geschiedde het uittreden
op den dag, meestal echter als de zon onder was en het
universum de aardsche zielen in de stilte van het leven kon ontvangen.
Dat Dectar op wolken wilde zweven, hadden wij meermalen
beleefd en beteekende een wonderlijke sensatie. Wij
zweefden dan door het luchtruim heen en leefden in de ruimte,
wat voor velen een openbaring was.
De weide is als een herstellingsoord, waar de ziel nieuwe krachten
opdoet om het stoffelijke leven in alle stadia van leed en
smart te

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:22 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
wolta
astor

oren hond om schonere diepere duisternis te horen

tegen alle aanvallen

On Thu, Aug 27, 2026 at 10:04 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
de duivel zei op film

jesus maak van deze steen brood

maakt van het water een rots met 10 geboden

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:51 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
het voel als of mijn hersens

door gene zijde mijn leven dient en ik daar mag zijn en mijn hersens MIJN HERSENS WORD OVER GEWAAKT OM MIJN LEVEN AAN DIE ZIJDE

mijn hersens zijn niet de bron

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:47 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
in mijn bloed zit er nu een koele atoom

ik ben er blij mee

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:40 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
van je eeuwige ik

in die foto of schone lucht

in al dat mooiste schoonste licht

in het mooiste schoonste licht schrijf ik mijn boek bij

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:36 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
ik ik ik talk

>>>?? INFO WARS

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:27 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Het is volkomen uitgesloten om voor onze wereld te
dienen, ge komt niet van uw eigen-ik los. Schrijf daarom uw
eigen boek maar en wring u zelf in het allerhoogste,

om je tweede ik te leven in gesloten hemel >?

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:25 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
want wij brengen u de wijsheid vanuit ons leven.
Hiervoor hebben wij ons los moeten maken van al het aardsche,
van uw grofstoffelijk bewustzijn.

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:23 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
roept! Het is volkomen uitgesloten om voor onze wereld te
dienen, ge komt niet van uw eigen-ik los. Schrijf daarom uw
eigen boek maar en wring u zelf in het allerhoogste, u weet dan
zeker, dat het u toebehoort. De trance is niet voor u, die behoort

tot ons leven.

Toch zijn er heel veel menschen die door de astrale wereld denken te schrijven. Meestal is hun geschrijf het zoeken naar het geestelijke goud, waarvan zij echter nimmer de gouden straling zullen zien, omdat het hun ontbreekt aan de waarachtige intuïtie. Toch voelen ze zich voor onze wereld gereed en geopend en zetten zich met hun beetje sensitiviteit neer. Het liefst zouden ze een boek schrijven, want dat zegt iets en geeft hun persoonlijkheid beteekenis. Als ’n gekortwiekten vogel houden hun gevoelsleven en hun levensgraad hen gevangen, want ook zij kunnen niet hooger grijpen dan hun eigen graad van leven en bewustzijn toestaat. Dat dit occulte wetten zijn, behoef ik u thans zeker niet meer te zeggen.Nu kunt ge aanvaarden, dat ze u op aarde het geestelijke halt toeroepen!

Gene Zijde wil de menschheid van geestelijk voedsel voorzien, den volken het ontwaken schenken, maar deze menschen zijn ongeschikt voor die zware taak. Hiervoor — vertelde ik u zooeven al — zoeken wij onze krachten zélf uit. Dat wij thans kunnen werken spreekt vanzelf, want onze media zijn voor hun taak gereed. Voor geestelijk werk met cosmische beteekenis moet het medium al de levensgraden bezitten en afstemming hebben op ons leven, op de sferen van licht, of we staan met heel ons groote en machtige werk machteloos toe te zien om onze eigen leegte te voelen. Doch de meesters aan deze zijde overzien alles, ze weten waar dit gevoelsleven op aarde leeft en brengen de astrale verbinding tot stand.

Wij weten hierdoor, dat we in de eerste drie graden nimmer boven het gevoelsleven uitkomen, want het gevoelsleven maakt voor ons de gave uit en de gave wijst ons weer den weg naar de geestelijke en cosmische wijsheid, ja naar de allerhoogste sferen van licht, indien de meesters zélf willen spreken. Een medium in dezen toestand kan nu het onmogelijkste ontvangen, het aller130 laatste voor de aarde en voor ons leven en is dan de massa op aarde zeker vijf eeuwen vooruit.

Gene Zijde stelt zich op de menschelijke evolutie in en wij als kinderen van God dienen u op aarde, dienen de massa en de menschheid, want wij brengen u de wijsheid vanuit ons leven. Hiervoor hebben wij ons los moeten maken van al het aardsche, van uw grofstoffelijk bewustzijn.

Omdat we weten waar onze media op aarde leven en óf ze deze gevoeligheid bezitten, kunt u aanvaarden, dat er maar weinig goede krachten in uw midden zijn of u beleefde ook op dit gebied niet een evolutie, maar een revolutie. Nu is dat voorkomen! Duizenden media leven er op aarde, maar wanneer ge er twee onder vindt, die het sferengeluk kennen en in handen zijn van de astrale meesters moet ge maar niet langer zoeken, want ge zult er niet meer vinden. De anderen zoeken zichzelf! Die menschen komen nimmer van hun eigen gevoelsleven los. Zij vertegenwoordigen een stoffelijken graad en moeten voor het hoogere bestaansleven nog ontwaken. Dat zij hooger willen

grijpen dan hun eigen bewustzijn aan gevoelskracht en geeste;
lijke of stoffelijke, ja zelfs dierlijke sensitiviteit bezit, geschiedt
maar al te vaak en dan spelen ze hun eigen spel, met leven en
dood, zooals ook zij doen, die de kruis-en-bord-seances hebben
aanvaard. Velen grijpen naar die hoogere schatten, maar beleven,
dat iets hun het halt toeroept, ook al begrijpen ze niet
uit welke richting die occulte wind waait. Soms kan het voor
hen stormen, zoodat ze links en rechtsworden neergesmakt door
krachten en machten die we op dezen weg zullen leeren kennen.
Naast den aardschen schrijver in stoffelijken toestand onder inspiratie,
leeren we nu tevens het aangeboren talent kennen.
Weinig menschen kunnen u hiervan de verklaring geven, maar
ook deze toestand, die een wet is, hebben wij in ons leven leeren
kennen en moeten aanvaarden. Het aangeboren talent heeft met
uw onderbewustzijn uit te staan. Wil een geest van het licht u
op aarde helpen, door u schrijven om iets voor u en voor
anderen te doen, dan put hij uit uw eigen verleden.
Pat wij als mensch duizenden malen op aarde hebben geleefd,
131
moet u nu aanvaarden. In één leven en wellicht in vele andere
levens hebt ge zeer zeker aan kunst gedaan. Is het verlangen
voor de kunst in een leven tot bewustzijn gekomen, zoodat wij
erdoor overheerscht worden — gevoelens dus, die de

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:07 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Eerst hierna kan de wetenschap achter het stoffelijk leven zien. Men
kan volkomen ingaan op hen die achter de sluier leven, aan welke mogelijkheid
nu niet geloofd wordt, en dan is er voor millioenen levens iets
te doen. Dat betekent voor de wetenschap macht op aarde en voor de
mens levensgeluk. Dit is Gods heilige wil! Hiervoor moet geleefd en gevochten
worden.”

On Thu, Aug 27, 2026 at 9:01 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
ben gewoon aan het genieten

werk op foto

werken in boeken zoeken werken komt wel

On Thu, Aug 27, 2026 at 8:22 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
in de hemel twee meter kruis
en in verte vertellen ze je dingen

On Thu, Aug 27, 2026 at 8:11 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
koeler atoom

Zei alex jones

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:48 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Maak Foto van je eeuwige leven

van je eeuwige leven

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:47 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
eeuwige leven

Op De Levensbron Naar zenuwen door dat hersens dat sturen

Levensbron oorlog bewezen zonder hersens leven

tweede ik droom

ik voel dat mijn hersens aan worden gestuurd door iets

Dat Geestelijke wereld mij aan schoon lucht van de hemel berg kruis van alle mensen die christus kennen
en ons en die mensen leven zo ook jij

jij leeft als tweede ik onder sfeer maar er achter in ruimte

Je tweede ik droomt door en in de verte zie ik alles

en ik voel dat ik mens ben in god hemel en droom van Kruis wolken schoon kruis en rots op hoogte
en water van de hemel water

iedereen voelt zijn tweede ik die hier in hemel zijn

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:35 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
„Moeder, mijn goede en lieve Ardaty. Hoe moeten wij God toch
danken."
Tezamen gingen wij verder en traden de derde sfeer aan deze
zijde, een hemel van ongekende schoonheid, binnen. Onze geestelijke
woning vonden wij gereed. Bloemen versierden ons huis,
de vogelen vlogen ons tegemoet en zongen hun welkomstlied.
Wij gingen „in", wij begrepen, wij voelden, wij waren dankbaar,
innig, heel innig dankbaar.

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:33 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
„Als de stilte om en in je is, de dag in den nacht overgaat en de
slapenden droomen van schoone dingen, die zij niet zien, maar
toch voelen, als uw ziel geopend is en gij mijn stilte voelt, dan
zal ik tot u komen en de nacht lost voor u op en uw gebed zal
zijn de liefde, die van ver tot en in u komt."

occult

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:32 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Het zal een Tempel zijn, lieve ziel,
schooner en machtiger dan alle aardsche Tempels, om allen die
lief hebben te kunnen ontvangen."

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:30 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
de oogen mag openen, zoodat zij de heerlijkheid Gods en de
„weide"

(echte schone kruis van zee op een berg hoe hoog je ook staat in geestelijke wereld)

leert kennen. Door wat in mij leeft zal ik hun innerlijk
—■ leven openen en wakker maken, hun aantoonen, dat hun stoffelijk
huis, ook al is dat huis een Tempel, toch een gevangenis
is, waarin zij leven in den tijd dat zij op aarde zijn. Maar in dat
stoffelijk huis, lieve Myra, in hun eigen Tempel, kunnen zij zich
~ een geestelijk gebouw optrekken, dat in schoonheid alles overtreft
waarin zij binnentreden bij aankomst aan deze zijde en
het eeuwigdurende geluk ontvangen. Dat is dan hun eigen verkregen
bezit, lieve Myra, doch door al die levens verdiend; en de
Goden zegenen beide zielen.
Dit alles, ziel van mijn ziel, wilde ik je zeggen, en daarom smeek
ik de Goden mij nog éénmaal te laten dienen, zoodat mijn gaven
en de vleugelen volmaakt zijn.
Ach, lieve Myra, je zal mij helpen, bewust of onbewust, waar je
ook leeft, toch zal je mij steunen.

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:25 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Een beeldschoon wezen trad mij tegemoet. Uiterlijk leek zij heel
ernstig

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:24 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Mijn nieuw gewaad opende de deuren van den Tempel van Isis
voor mij, (de meeste mensen in andere wereld kennen mij al)

niemand kon mij tegenhouden. Haat, niets dan haat
voelde ik tot mij komen. Hoeveel schoone priesteressen waren
er in den Tempel?

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:22 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Veel schoons heeft hij ontvangen, doch hij
begreep het niet. Zie je, Venry, dan bezoedelen zij al die schatten
en dan vervloeken zij mijn Meester.

On Thu, Aug 27, 2026 at 6:21 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Het aardsche leven hadden
zij afgelegd en een nieuw leven ontvangen, een wonderschoon
Ideed en het geluk van hun eigen paradijs. Wie niet voorbereid
was, voelde angst en beefde voor den dood. Deze kastijding was
eigenlijk goed voor iedereen, want hierin leerde men denken en
alles liefhebben dat goed was. Voor velen beteekende het innerlijke
ontwikkeling, zoodat zij in korten tijd ontwaakten, innerlijk
grooter en bewuster werden, zooals ik thans beleefde. Dan kon
hij ook niet onverwachts tot hen komen, zij wisten van te voren,
dat hij zou komen, eigenlijk waren zij steeds gereed en dan was
er geen wachten.
Je kon met hem praten, want deze Koning was heel wijs. Hij
kende iedereen, kende de dieren, het planten- en bloemenleven
en kende alle levens, omdat hij het innerlijke leven kon volgen.

On Thu, Aug 27, 2026 at 4:41 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
leven speelde ook mij parten. Het zien in de onzichtbare wereld
bemoeilijkt het aardsche leven, wat maar weinigen zullen begrijpen.
Het telkens terugkeeren, het weder aanvaarden van de
stof, het leven daar, is het moeilijkste van uwe gave. Ik weet
en ken uw strijd, voel uw verlangen om het geestelijke leven
voorgoed te mogen binnentreden. Ook die gevoelens houden uw
leider tegen, zijn een tegenwerkende kracht om alles te kunnen
ontvangen. Alleen aan deze zijde weet men daarvan; de mensch
op aarde kent al deze toestanden niet. Toch bent u één dier begenadigden
en het leven hier zal voor u niets dan geluk beteekenen,
wanneer u zich staande zult weten te houden. Thans zal
ik u de beteekenis van uw rots mededeelen.
Wanneer u in uw lichaam bent teruggekeerd en u verbindt u
mét uw rots, dan zult u, vooral wanneer u verschillende dingen
niet duidelijk zijn en u tot het één of ander moet besluiten, het
daaraan kunnen zien. Zij toont u, op welke hoogte gij u bevindt.
Aan haar zult gij uw eigen leven kunnen spiegelen; zij toont u,
hoe uw leven is, in stijgende of dalende lijn. Alles zal wankelen,
wanneer gij uw weg niet zuiver bewandelt. Uw rots zal stralen
wanneer u zelf straalt. Wanneer er tijden komen, dat alles trilt
en beeft, bid dan God om de waarheid te mogen ontvangen.
Stem uw eigen leven af op uw %ts. Alles is geestelijk, zoo ook
uw leven op aarde, en u zult in den geest voedsel ontvangen.
Uw rots zal u dus aantoonen of gij uw werk goed of verkeerd
hebt gedaan. Ge zult dalen en klimmen steeds maar door, om
uw rots te verfraaien. Het spreekt vanzelf, dat het een groote
genade is, om zooiets van deze wereld uit te mogen ontvangen.”
André schaamde zich nu, dat hij zijn eigen levensrots als het
ware van zich had afgeslingerd.
„Ik ben dus gekomen, om u voor u zelf te waarschuwen.
Spiegel uw leven aan dat van mij; het zal u steunen en kracht
schenken, waardoor u op aarde nog veel zult bereiken. Velen

zult gij overtuigen van een eeuwig voortleven en zij, die zich deze wijsheid eigen maken en er naar gaan leven, zullen aan deze zijde licht bezitten. Ge zult wetten leeren kennen, die ook mij zijn getoond, ge zult sferen bezoeken, die alle nog schooner
94
zijn dan waar u reeds mocht binnentreden; kortom alles zal u worden gegeven, om hen op aarde gelukkig te maken. Ge zult de schatten des hemels ontvangen. Ik zal gelukkig zijn, dat mijn broeder in de stof zijn werk goed zal begrijpen en ik zal u met mijn gebed en al mijn kunnen steunen."

André reikte hem beide handen, die de geest innig drukte, waarna zij de terugreis aanvaardden.

Toen hij des morgens ontwaakte, waren zijn eerste gedachten voor den geest, die hem des nachts was komen halen. Hij wist zich alles zuiver te herinneren. Vlug stapte hij uit bed, om nu zijn kostbaar geschenk in zich op te nemen. Daar hing zijn rots, zijn eigen leven, het symbool van zijn eigen ik, dat hij van zich had gestooten. Hoe lang zou het niet duren, voor hij die hoogte zou hebben bereikt.

Daar boven zou hij moeten komen, hoog bij het kruis; dat was het einde. Duizenden jaren zouden er mee heengaan.

Hoe dankbaar was hij zijn leider, dat hij hem dit kostbare schilderij had gegeven, en ook Wolff dankte hij uit het diepst van zijn ziel. Hoe ondankbaar was hij vaak, wanneer hij de geestelijke dingen niet begreep. Maar nu was hem alles duidelijk en hij nam zich heilig voor, om zich geheel aan zijn taak te geven. Thans zou hij het schilderij voor geen duizenden willen missen. Hij nam zich heilig voor om al zijn krachten voor het hoogere te gebruiken. Het was een heerlijke dag voor hem en al spoedig beleefde hij welk een groote steun de rots voor hem was.

Eenigen tijd later stond hij voor een moeilijk probleem, waarmede hij geen raad wist, want het betrof hemzelf.

Hij wist niet hoe er uit te komen en aan Alcar durfde hij dit niet te vragen. Maar toen hij op een middag in zijn stoel rustig zat na te denken, werd hij plotseling met zijn rots verbonden. Alles stond te wankelen en nu begreep hij, dat, wanneer hij de dingen zou doen zooals hij nu dacht, alles verkeerd was en het hem zou bedroeven. Hij besloot dus het andere te doen, wat het moeilijkste voor hem zou zijn, maar hü zag tevens, dat hij op den goeden weg was. Zie, dat was nu zijn steun. Wie op aarde kon zijn eigen leven zien en werd op zijn fouten gewezen? Wei-
95
nigen, die dat konden; hij had echter dit bezit. Thans begreep hij nog beter het leven van hem, die op aarde medium was geweest.

Toen hij handelde zooals het moest, zag hij, dat de fundamenten nog steviger waren geworden dan voorheen. Het was prachtig, maar moeilijk; toch wilde hij die moeilijkheid, waardoor hij geestelijk sterker zou worden.

Na eenigen tijd gaf Alcar hem een ander bewijs, dat zijn rots een geestelijk geschenk was en beteekende. Door zijn eigen mediamieke

kracht gaf Alcar hem daarvan het bewijs. Op een middag kreeg hij bericht, dat hij zou moeten fotografeeren. Geestenfoto’s zou hij moeten maken, wat lang zou duren. Van een zijner vrienden kreeg hij alle benoodigdheden en spoedig begon hij. Het eerste dat op de plaat verscheen waren wolken. Daarna kwamen er figuren, doch hij had er maanden voor noodig om tot dit resultaat te komen. Alcar zeide hem, dat hij spoedig iets zou afdrukken, daar hij zoover ontwikkeld was. Toch duurde het nog maanden; hij had reeds verschillende platen verbruikt, maar het zou komen, daar hij iederen avond andere inwerkingen vöelde. Plotseling kwamen er zachte gezichten door, die zich door het ectoplasma opbouwden en duidelijk zichtbaar waren. Toch was hij er nog niet en hij ging rustig verder. Het bewijs kwam echter geheel onverwacht, waardoor hij weer begreep, dat alle schoone en groote dingen op occult gebied, zoo ook in het leven, plotseling worden gegeven. Op een middag van één zijner patiënten huiswaarts keerende, voelde hij onderweg reeds een hevige inwerking. Thuis gekomen, was hij zich van niets meer bewust, haalde het toestel en zette alles klaar, zonder het zelf te weten. Daarna voelde hij zich tot bewustzijn terugkeeren, maar hij bleef toch onder dien invloed.

„Roep je vrouw,” hoorde hij Alcar zeggen, „zij dient voor sujet. Ook haar krachten zijn noodig.”

Hij riep haar en zij moest onder het schilderij plaats nemen. Alles stond gereed. Op hetzelfde oogenblik hoorde hij zeggen: „Open”, en hoorde iemand naast zich tellen, die bij twintig begon en bij acht en twintig riep: „Sluiten”. De opname was geschied. Daarna werd hij naar de donkere kamer geleid en voelde

weer een hevige inwerking, een teeken, dat men hem van gene zijde met het ontwikkelen hielp. Hoe groot was zijn verwondering toen er een kruis zichtbaar werd. Dit kruis was niet op het doek te zien. Hoe was het mogelijk? Het was wel twee meter groot. Hij, noch zijn vrouwtje, hadden er van te voren iets van gezien. Hij voelde zich doodmoe, alsof al zijn krachten daarvoor waren gebruikt. Innig gelukkig met zijn succes, hoorde hij Alcar zeggen:

„Geloof je nu, André, dat het je rots is,' die beteekenis heeft in den geest? Dit, mijn zoon, is het bewijs van de geestelijke waarheid. Het is een heilig geestelijk bezit, houd het in eere.”

Voorloopig moest hij ophouden, omdat hem andere toestanden zouden worden duidelijk gemaakt; later zou hij weer beginnen. André aanvaardde en was gelukkig met zijn rots. Allé media zullen door geestelijke hulp eens een steun ontvangen, wanneer men aan gene zijde weet, dat zij hun werk goed volbrengen. Hij hoopt nog veel te mogen ontvangen van en te bereiken door hen, die achter den sluier leven.

Seeing into the invisible world.wav

On Thu, Aug 27, 2026 at 2:16 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Seeing into the invisible world.wav

On Thu, Aug 27, 2026 at 2:15 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Seeing into the invisible world.wav